

Niye Ben

– suleyman-kor · 26 Aralık 2009

Niye Ben?" diyen herkes için

RABİA, yamaç tırmanışı yapmak isteyen genç bir kadındı. Bir gün cesaretini toplayarak bir grup tırmanışına katıldı.

Tırmanacakları yere vardıklarında, neredeyse duvar gibi dik, büyük ve kayalık bir yamaç çıktı karşılına. Tüm korkularına rağmen,RABİA azimliydı. Emniyet kemerini taktı, ipi yakaladı ve kayanın dik yüzüne tırmanmaya başladı.

Bir süre tırmandıktan sonra, nefeslenebileceği bir oyuk buldu. Orada asılı dururken, gruptan yukarıda ipi tutan kişi dalgınlığa düşerek ipi gevşetiverdi. Aniden boşalan ip, hızla RABİA'nın gözüne çarparak lensinin düşmesine neden oldu.

Lens çok küçüktü ve bulunması neredeyse imkansızdı. Lens, yamacın ortasında bir yerlerde kalmıştı ve RABİA artık bulanık görüyordu. Ümitsizlik içinde RABİA, lensini bulması için Allah'a dua edebilirdi yalnızca... Ve içten içe düşünüp dua etmeye başladı. "Allah'ım! Sen bu anda buradaki tüm dağları görürsün. Bu dağlar üzerindeki her bir taşı ve yaprağı bildiğin gibi, benim lensimin yerini de biliyorsun. Onu bulmama yardım et."

Patikalardan yürüyerek aşağı indiler. Aşağı indiklerinde, tırmanmak üzere oraya doğru gelen yeni bir grup gördüler. İçlerinden biri "Aranızda lens kaybeden var mı?" diye bağırdı."

RABİA'nın sonradan öğrendiğine göre, lensi bir karınca taşıyordu ve karınca yürüdükçe yavaşça kayanın üzerinde hareket edip parlayan lens kızların dikkatini çekmişti.

Eve döndüklerinde RABİA lensini nasıl bulduklarını babasına anlatacak ve bir karikatürcü olan babası da ağızıyla lens taşıyan bir karınca resmi çizerek karıncanın üzerindeki baloncuğa şunları yazacaktı:

"Allah'ım! Bu nesneyi neden taşıdığımı bilemiyorum. Bunu yiyemem ve neredeyse taşıyamayacağım kadar ağır. Ama istediğin sadece bunu taşımamsa, senin için taşıyacağım..."

"BU YÜKÜ NİYE TAŞIYORUM" demeyin...